

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 3

1. Język angielski II
2. Język niemiecki II
3. Język rosyjski II
4. Wiedza o języku: składnia z elementami tekstologii
5. Dyslalia
6. Specyficzne zaburzenia rozwoju języka
7. Alalia i zaburzenia mowy pochodzenia korowego
8. Surdologopedia
9. Podstawy neuropsychologii
10. Wychowanie fizyczne
11. Dydaktyka postępowania logopedycznego; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej
12. Zaburzenia głosu
13. Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w szkole podstawowej
14. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UPH
15. Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w przedszkolu

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język angielski II
Nazwa w języku angielskim:	English II	
Język wykładowy:	angielski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr inż. Maria Markowska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		nauczyciele języka angielskiego
Założenia i cele przedmiotu:		Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05, K_K06
K02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	konwersatorium (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem angielskim na poziomie „Język angielski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Outcomes</i>, Split Edition A, Second Edition, Hugh Dellar, Andrew Walkley, National Geographic Learning, CENGAGE Learning. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 2. <i>Wielki słownik angielsko-polski/ polsko-angielski</i>, 2014, B. Lewandowska-Tomaszczyk (red.), PWN-OUP. 3. <i>Oxford Advanced Learner's Dictionary</i>, 2010, J. Turnbull (red.), OUP. 4. <i>English Grammar in Use Intermediate</i>, 2014, R. Murphy, CUP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności,
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach,
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język niemiecki II	
Nazwa w języku angielskim:	German II	
Język wykładowy:	niemiecki (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr inż. Marzena Lisowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka niemieckiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05; K_K06
K02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05; K_K06
Forma i typy zajęć:	konwersatorium (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem niemieckim na poziomie „Język niemiecki I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Pracownik w zakładzie pracy/ przedstawicielstwo/ filie. 2. Sprzedaż towarów i usług. 3. Rozwiązywanie problemów związanych z funkcjonowaniem firmy. 4. Oferty pracy/ CV/ list motywacyjny/ rozmowa kwalifikacyjna/ świadectwo pracy. 5. Współczesne formy zatrudnienia/ rynek pracy. 6. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anette Müller, Sabine Schlüter: <i>Im Beruf. Kursbuch. Deutsch als Fremd- und Zweitsprache</i>. B1+/B2, Hueber Verlag. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: Internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 2. <i>Langenscheidt Großwörterbuch Polnisch: Polnisch-Deutsch, Deutsch-Polnisch: Völlige Neubearbeitung</i> von Urszula Czerska und Stanisław Walewski. Hrsg. Langenscheidt. 3. <i>Repetitorium z gramatyki języka niemieckiego</i>, Stanisław Bęza, Warszawa: PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		

Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:

- co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności,
- jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach,
- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Język rosyjski II	
Nazwa w języku angielskim:	Russian II	
Język wykładowy:	rosyjski (wspomagany językiem polskim)	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Centrum Języków Obcych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	4 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewa Borkowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	nauczyciele języka rosyjskiego	
Założenia i cele przedmiotu:	Student posiada wiedzę i umiejętności wymagane do osiągnięcia językowej kompetencji komunikacyjnej na poziomie B2 ESOKJ Rady Europy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna słownictwo i struktury gramatyczne niezbędne do skutecznej komunikacji językowej w różnorodnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, zgodnie z treściami modułu kształcenia.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach na tematy konkretne i abstrakcyjne, łącznie ze zrozumieniem dyskusji na tematy z zakresu swojej specjalności.	K_U013
U02	Student potrafi formułować przejrzyste wypowiedzi ustne i pisemne dotyczące tematów ogólnych i specjalistycznych.	K_U013
U03	Student potrafi zdobywać informacje oraz udzielać ich.	K_U013
U04	Student potrafi brać udział w dyskusji, argumentować, wyrażać aprobatę i sprzeciw, negocjować.	K_U013
U05	Student potrafi kontrolować swoje wypowiedzi pod względem poprawności gramatycznej i leksykalnej.	K_U013

U06	Student potrafi pracować samodzielnie z tekstem specjalistycznym.	K_U013
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w życiu prywatnym i przyszłej pracy zawodowej.	K_K05, K_K06
K02	Student potrafi współpracować i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role.	K_K05, K_K06
Forma i typy zajęć:	konwersatorium (60 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność posługiwania się językiem rosyjskim na poziomie „Język rosyjski I”.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Środowisko pracy – rozmowy nt. różnych zawodów, obowiązków służbowych i warunków pracy. 2. Zakupy – ubrania, akcesoria, smartfony, zwyczaje zakupowe; negocjacje cenowe. 3. Aktywność edukacyjna i szkoleniowa – rozmowa nt. szkół, uczelni, nauczycieli i studentów. 4. Potrawy – opis różnych potraw i sposobów ich przygotowywania, kulturowe uwarunkowania żywienia. 5. Teksty specjalistyczne o tematyce związanej z kierunkiem studiów. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Anna Pado, 2011, <i>Start. ru 2. Język rosyjski dla średnio zaawansowanych. Podręcznik z ćwiczeniami i płytą CD. Kurs dla dorosłych i studentów</i>, Warszawa, WSiP. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty specjalistyczne z różnych źródeł: internet, prasa, publikacje naukowe, podręczniki naukowe. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Podejście eklektyczne, umożliwiające indywidualizację nauczania, czyli dostosowanie technik, form pracy, typów zadań i treści do danej grupy studentów. Stosowane formy pracy to, między innymi: praca w parach (np.: odgrywanie ról, wymiana informacji), praca w grupach (projekty, konkursy, rozwiązywanie problemów, zebranie słownictwa itp.), praca indywidualna studentów, czy też nauczanie tradycyjne – frontalne (prezentacja materiału leksykalnego, zasad gramatycznych, treści ilustracji itp.). Ćwiczenia wspomagane są technikami multimedialnymi.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Pisemne testy sprawdzające, ocenianie na bieżąco zadań wykonanych w domu i w trakcie zajęć (w tym wypowiedzi ustnych).		
Forma i warunki zaliczenia:		
<p>Zaliczenie semestru na ocenę na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • co najmniej dwóch testów sprawdzających stopień opanowania wiedzy i umiejętności, • jakości wykonanych prac domowych oraz zadań na zajęciach, 		

- aktywności na zajęciach oraz frekwencji.

Kryteria oceniania:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w konwersatorium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwίων	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	4 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wiedza o języku: składnia z elementami tekstologii	
Nazwa w języku angielskim:	Knowledge of language: syntax with elements of textology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Beata Żywicka	
Imię i nazwisko prowadzącego zajęcia:	prof. dr hab. Aleksander Kiklewicz	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Głównym celem realizowanego przedmiotu jest przekazanie studentom podstawowej wiedzy teoretycznej i praktycznej z zakresu składni współczesnego języka polskiego oraz zapoznanie z podstawowymi pojęciami z zakresu tekstologii terminologii, takimi jak: tekst, budowa tekstu, działania na tekście. Zintegrowana wiedza językoznawcza i literaturoznawcza na elementarnym poziomie, pozwoli, wykorzystując pojęcia teorii języka i teorii komunikacji, wykonywać podstawowe działania na tekście, np. streszczanie, indeksowanie, komentowanie, interpretowanie, czy różnego typu transformacje np. parafrazowanie.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu obszarowego
W_01	Student zna podstawowe pojęcia, definicje i teorie w zakresie składni współczesnego języka polskiego.	K_W01
W_02	Zna istotę relacji składniowych współczesnego języka polskiego w odmianie ogólnej.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu obszarowego
U_01	Potrafi dokonać segmentacji tekstu.	K_U11
U_02	Potrafi posługiwać się terminologią syntaktyczną języka polskiego.	K_U11

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu obszarowego
K_01	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia.	K_K01
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia 30 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z zakresu nauki o języku oraz tekstologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajęcia wprowadzające. Ustalenia terminologiczne. Miejsce składni wśród dyscyplin językoznawczych. Podstawowe polskie opracowania podręcznikowe składni opisowej. 2. Z historii problemu. Główne kierunki badań nad tekstem. Przegląd stanowisk badawczych w Polsce i za granicą. Działy tekstologii. 3. Definicja tekstu potoczna i naukowa. 4. Podstawowe jednostki składniowe: wypowiedzenie, grupa składniowa, składnik. Definicje wypowiedzenia zdaniowego (zdania) i niezdaniego (oznajmienia, równoważnika, wykrzyknienia, zawiadomienia). 5. Temat tekstu. Tematologia literacka. Pojęcie tematu i rematu w lingwistyce. Podział tematyczno-rematyczny zdania. 6. Nastęstwo tematyczne w tekście: model łańcuchowy (tematyzacja rematu) i szeregowy (tematyzacja tematu). Paradygmaty spójnościowe tekstu. 7. Pary izotopyczne. 8. Główne części zdania. Problem orzeczenia (predykatu). Rodzaje morfologiczne orzeczeń. Właściwości konotacyjne czasownika jako czynnik zdaniotwórczy. 9. Podmiot w zdaniu. Sposoby wyrażania podmiotu w zdaniu. 10. Przydawka jako fakultatywny składnik grupy nominalnej w zdaniu polskim. Przydawki przymiotne, rzeczowne, przyimkowe, przysłówkowe i orzekające 11. dopełnienia jako drugorzędne części zdania. Problem akomodacji składniowej: związki zgody, rządu i przynależności. 12. Okoliczniki jako składniki grupy werbalnej. Charakterystyka okoliczników miejsca, czasu, sposobu, stopnia i miary, względu, przyczyny, celu, warunku, przyzwolenia, skutku i akcesoryjnego. 13. Nieakomodowane części wypowiedzenia: wołacze, wykrzykniki. Funkcje składniowe wykrzykników polskich 14. Wypowiedzenie a tekst. Funkcja operatorów tekstowych. 15. Zdanie pojedyncze a złożone. Schematy składniowe zdań parataktycznych (współrzędnych). Problem wskaźników nawiązania w zdaniach współrzędnie złożonych 16. Istota zdań podrzędnie złożonych (hipotaktycznie). Typy funkcjonalne zdań złożonych 17. Wskaźniki nawiązania międzyczdaniego w wypowiedzeniach podrzędnie złożonych. 18. Problemy delimitacji tekstu, rama tekstowa, segmentacja wewnętrzna i jej podstawy. Typy i funkcje akapitów w tekście. 19. Podstawowe działania na tekście: streszczanie tekstów naukowych i popularnonaukowych, plan tekstu (spis treści), przekształcanie tekstu: parafraza. 20. Wprowadzanie cytatów, sporządzanie przypisów i bibliografii. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bartmiński J., 1992, <i>Streszczenie w aspekcie typologii tekstów</i>, [w:] <i>Typy tekstów. Zbiór studiów</i>, Teresa Dobrzyńska (red.), Warszawa: Wydawnictwo Instytut Badań Literackich. 2. Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S. (red.), 2004, <i>Tekstologia</i>, cz. 4, 5, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 		

3. Bartmiński J., Niebrzegowska-Bartmińska S., 2009, *Tekstologia*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
4. Grzegorzczkowska R., 1996, *Wykłady z polskiej składni*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
5. Nagórko A., 1996, *Zarys gramatyki polskiej (składnia)*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
6. Podracki J., 1997, *Składnia polska. Książka dla nauczycieli, studentów i uczniów*, Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
7. Strutyński J., 2005, *Gramatyka polska*, Kraków: Wydawnictwo Tomasz Strutyński.
8. Strutyński J., 2005, *Wybór tekstów do nauki fonetyki i składni współczesnego języka polskiego*, Kraków: Wydawnictwo Tomasz Strutyński.

Literatura dodatkowa:

1. Jodłowski S., 1976, *Podstawy polskiej składni*, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
2. Klemensiewicz Z., 1969, *Zarys składni polskiej*, Warszawa: PWN.
3. Saloni Z., Świdziński M., 1985, *Składnia współczesnego języka polskiego*, Warszawa: PWN.
4. Topolińska Z., 1984, *Składnia*, [w:] *Gramatyka współczesnego języka polskiego*, t. 1., red. Stanisław Urbańczyk, Warszawa: PWN.
5. Wiśniewski M., 1994, *Strukturalna charakterystyka polskich wypowiedzi niezdaniowych*, Toruń: Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika.
6. Wróbel H., 2001, *Gramatyka języka polskiego (składnia)*, Kraków: Spółka Wydawnicza "Od Nowa".

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zestawy ćwiczeń adekwatne do tematyki zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Zaliczenie na ocenę – kolokwium weryfikujące wiadomości.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność na ćwiczeniach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium sprawdzającego wiadomości.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium zaliczeniowego	5 godz.
Udział w konsultacjach	1 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	36 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dyslalia
Nazwa w języku angielskim:	Dyslalia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. ucz.
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. ucz. mgr Ewa Dzieciół
Założenia i cele przedmiotu:		Student zna przyczyny i objawy wad wymowy. Potrafi zidentyfikować nieprawidłowe artykulacje głosek i ciągów fonicznych, opracować procedury diagnostyczno-terapeutyczne w poszczególnych rodzajach dyslalii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna różne interpretacje terminu „dyslalia”, klasyfikacje wad wymowy oraz potrafi wskazać i omówić miejsce dyslalii w różnych klasyfikacjach zaburzeń mowy.	K_W07
W02	Zna przyczyny powstawania zaburzeń artykulacyjnych.	K_W08
W03	Zna procedury postępowania logopedycznego w dyslalii i metody wywoływania poszczególnych głosek.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi wskazać i opisać klasyfikacje zaburzeń artykulacyjnych, podać kryteria oceny wymowy.	K_U01
U02	Student umie wykonać procedury diagnostyczne i dobrać odpowiednie narzędzia diagnostyczne.	K_U02

U03	Potrafi stosować różne metody wywołania głosek w zależności od zaburzenia artykulacyjnego oraz modyfikować etapy terapii logopedycznej w zależności od wady, potrzeb i możliwości pacjenta.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość wiedzy i umiejętności w zakresie kształtowania, korygowania prawidłowej artykulacji i formułowaniu diagnoz.	K_K05
K02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z wad wymowy i jest gotowy do podejmowania wyzwań w usprawnianiu umiejętności komunikacyjnych pacjenta.	K_K02

Forma i typy zajęć: wykłady (15 godz.), ćwiczenia lab. (30 godz.).

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowa wiedza z fonetyki i fonologii, rozwoju języka dziecka oraz medycznych podstaw logopedii.

Treści modułu kształcenia:

1. Dyslalia w klasyfikacjach zaburzeń mowy. Definicje dyslalii.
2. Błąd wymowy a wada wymowy.
3. Klasyfikacje wad wymowy (J.T. Kanii, L. Karczmarska, D. Emiluta-Rozyi, H. Mierzejewskiej, B. Ostapiuk).
4. Charakterystyka objawowa wad wymowy, terminologia deformacji głosek.
5. Przyczyny powstawania wad wymowy.
6. Słuch fonemowy – diagnoza i terapia.
7. Wymowa dzieci z rozszczepem.
8. Analiza nagrań (odsluchiwanie i zapisywanie wypowiedzi osób z różnymi zaburzeniami artykulacyjnymi).
9. Procedury postępowania logopedycznego w dyslalii.
10. Narzędzia diagnostyczne do badania artykulacji.
11. Metody wywoływania głosek.
12. Utrwalanie głoski w systemie językowym – metody postępowania terapeutycznego.
13. Konstruowanie planów terapii logopedycznej dla określonej wady wymowy.
14. Przegląd pomocy dydaktycznych stosowanych w terapii zaburzeń artykulacyjnych.

Literatura podstawowa:

1. Antos D., Demel G., Styczek I., 1971, *Jak usuwać seplenienie i inne wady wymowy*, Warszawa: WSiP.
2. Demel G., 2009, *Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola*, Warszawa: Impuls.
3. Domagała A., Mirecka U. (red.), 2021, *Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna*, t. 2., Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
4. Kania T. J., 2002, *Szkice logopedyczne*, Lublin: WSiP.
5. Rodak H., 2002, *Terapia dziecka w wadę wymowy*, Warszawa: Wydaw. Uniwersytetu Warszawskiego.
6. Sołtys-Chmielowicz A., 2008, *Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka*, Kraków: Impuls.
7. Styczek I., 1979, *Logopedia*, Warszawa: PWN.

Literatura dodatkowa:

1. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003, *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, t. 2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

2. Konopska L., 2007, *Wymowa osób z wadą zgryzu*. Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego.
3. Łuszczuk M., 2013, *Czynnościowe uwarunkowania zaburzeń artykulacji*, [w:] M. Michalik, A. Siudak, H. Pawłowska-Jaroń (red.), *Interakcyjne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy*, t. 4, Kraków: Collegium Columbinum, s. 209-220.
4. Pluta-Wojciechowska D., 2010, *Zaburzenia mowy u dzieci z rozszczepem podniebienia. Badania – Teoria – Praktyka*, Bytom: Wydawnictwo Ergo-Sum.
5. Siebert B., Kamińska B., 2014, *Wybrane zagadnienia z anatomii i fizjologii układu stomatognatycznego*, [w:] S. Milewski, J. Kuczkowski, K. Kaczorowska-Bray (red.), *Biomedyczne podstawy logopedii*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 141-165.
6. Styczek I., 1982, *Badanie i kształtowanie słuchu fonematycznego*, Warszawa: WSiP.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metoda podająca, oglądowa (nagrania wypowiedzi dzieci z różnymi wadami wymowy, filmy, przykłady narzędzi diagnostycznych oraz pomocy dydaktycznych), elementy wykładu wspomagane technikami multimedialnymi, zajęcia praktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na kolokwium pisemnym na koniec semestru oraz na egzaminie w sesji egzaminacyjnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu to spełnienie każdego z dwóch niżej opisanych warunków:

1. Zaliczenie kolokwium na koniec semestru,
2. Zdanie egzaminu w sesji egzaminacyjnej.

Poprawy: Jednorazowa poprawa każdego kolokwium w trakcie zajęć w semestrze.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	1 godz.
Udział w konsultacjach	1 godz.
Przygotowanie się do egzaminu i obecność na egzaminie	3 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Specyficzne zaburzenia rozwoju języka
Nazwa w języku angielskim:		Specific language development disorders
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		fakultatywny
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Sofia Kamińska
Założenia i cele przedmiotu:		Zaburzenia i zakłócenia rozwoju mowy i języka - uwarunkowania biologiczne, fizjologiczne, psychologiczne, społeczne, emocjonalne. Zmiany jakościowe i ilościowe w przebiegu opóźnionego rozwoju mowy i języka.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student opanowuje wiedzę o SLI – specyficznym zaburzeniu rozwoju języka - jako zaburzeniu w ujęciu psychologicznym, językoznawczym, logopedycznym.	K_W02
W02	Zna mechanizmy i objawy tego typu zaburzeń u dzieci w różnym wieku.	K_W08
W03	Zna najnowsze wyniki badań nad specyfiką SLI.	K_W04
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Posiada umiejętności rozpoznawania SLI (określania etiologii i patomechanizmów).	K_U01
U02	Potrafi programować terapię osób z SLI w różnym wieku.	K_U02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Ma świadomość ustawicznego pogłębiania swojej wiedzy w zakresie SLI – zagadnienia od niedawna rozpoznawanego i badanego.	K_K05
K02	Potrafi formułować opinie z przeprowadzonych diagnoz i formułować wnioski z terapii, udzielać fachowych porad, konsultacji	K_K032
Forma i typy zajęć:	wykłady (15 godz.), ćwiczenia lab. (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z zakresu rozwoju mowy dziecka. Znajomość przyczyn, objawów i klasyfikacji opóźnionego rozwoju mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Specyficzne zaburzenia rozwoju mowy i języka – zagadnienia wstępne. 2. Kryteria rozpoznawania i opisu rozwojowych zaburzeń językowych (ICD-10, DSM V). 3. Rozwojowe zaburzenie językowe – ustalenia terminologiczne, historia badań. 4. Przyczyny, objawy i podtypy specyficznych zaburzeń rozwoju mowy i języka. 5. Neurobiologiczne uwarunkowania SLI. 6. Genetyczne uwarunkowania SLI – rodzinna postać SLI (FLI). 7. Uwarunkowania zaburzeń językowych zależne od struktury języka rodzimego dziecka. 8. SLI jako deficyty wiedzy językowej. 9. Dwujęzyczność i wielojęzyczność a SLI. 10. Rozwój systemu fonetyczno-fonologicznego, leksykalnego, morfologicznego, gramatycznego w SLI. 11. Diagnoza różnicowa rozwojowych zaburzeń językowych – SLI/LB. 12. Analiza jakościowa tekstów dzieci z SLI. 13. Terapia osób z SLI – strategie, metody, techniki. 14. Konsekwencje SLI w życiu dziecka/ucznia/dorosłego człowieka. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Krasowicz-Kupis G., 2012, <i>SLI i inne zaburzenia językowe</i>, Sopot. 2. Leonard L. B., 2006, <i>SLI – Specyficzne zaburzenie rozwoju językowego</i>, Gdańsk. 3. <i>Neuropsychologia kliniczna dziecka</i>, 2012, A. Borkowska, Ł. Domańska (red.), Warszawa: PWN. 4. Panasiuk J., 2022, <i>Zaburzenia rozwoju mowy o podłożu neurologicznym</i>, [w:] K. Bigos (red.), <i>Neurologopedia w teorii i praktyce</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH w Siedlcach, s. 13-81. 5. Jastrzębowska, G., 2019, <i>Zaburzenia neurorozwojowe. Zmiany w podejściu teoretycznym i diagnostycznym</i>, [w:] „Logopedia”, nr 48-1, s. 27-46. 6. Jastrzębowska, G., 2016, <i>Co utrudnia opis logopedycznych zjawisk? Od słuchoniemoty, afazji wrodzonej i alalii do specyficznego zaburzenia językowego (SLI)</i>, <i>Stylistyka XII</i>, s. 543-554. 7. Panasiuk J., <i>Standard postępowania logopedycznego w przypadku alalii i niedokształcenia mowy o typie afazji</i>, [w:] „Logopedia”, nr 37, s. 69-88. 8. Kurowska, M., 2016, <i>Kształtowanie się zachowań komunikacyjnych u dzieci z uszkodzeniami/lub dysfunkcjami ośrodkowego układu nerwowego</i>, Warszawa. 9. Parol U., 1989, <i>Dziecko z niedokształceniem mowy</i>, Warszawa. 10. Pąchalska, M., 2022, <i>Afazja u dzieci: nowe podejście teoretyczne, diagnostyczne i terapeutyczne</i>, [w:] <i>Afazjologia</i>, s. 123-146. 11. Kamińska, S., 2022, <i>Rozwojowe zaburzenie językowe o nieustalonej przyczynie – historia badań i współczesne interpretacje zjawiska</i>, [w:] K. Bigos (red.), <i>Neurologopedia w teorii i praktyce</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH w Siedlcach, s. 83-112. 		

12. Kamińska, S., 2017, *Strategie postępowania logopedycznego w przypadku dzieci ze specyficznym zaburzeniem językowym (SLI)*, [w:] „Forum Logopedyczne”, tom 25, s. 13-27.

Literatura dodatkowa:

1. *ICD-10 Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych*.
2. *DSM-V Kryteria diagnostyczne zaburzeń psychicznych*, 2018, P. Gałęcki, M. Pilecki, J. Rymaszewska, A. Szulc, S. Sidorowicz, J. Wciórka (red.), Wrocław: Edra Urban & Partner.
3. Kordyl, Z., 1968, *Psychologiczne problemy afazji dziecięcej*, Warszawa: PWN.
4. Szumska J. (red.), 1982, *Zaburzenia mowy u dzieci*, Warszawa: PZWL.
5. Jastrzębowska, G., 1997, *Istota i klasyfikacja opóźnień rozwoju mowy*, [w:] „Audiofonologia”, nr X, s. 69-81.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi, analiza wypowiedzi i tekstów uczniów z trudnościami językowymi.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane podczas kolokwium zaliczeniowego na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę. Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 14 punktów z kolokwium.

- 25-24 pkt – 5,0
- 23-22 pkt – 4,5
- 21-19 pkt – 4,0
- 18-17 pkt – 3,5
- 16-14 – 3,0
- 13 – 2,0

Poprawy zgodne z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do poszczególnych zajęć	5 godz.
Udział w konsultacjach	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.

Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS
---------------------------------	---------------

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Alalia i zaburzenia mowy pochodzenia korowego	
Nazwa w języku angielskim:	Alalia and speech disorders of cortical origin	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	fakultatywny	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Sofia Kamińska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Sofia Kamińska	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobyć wiedzę i umiejętności różnicowania organicznych i funkcjonalnych mechanizmów zaburzeń rozwoju mowy oraz opanować zasady postępowania logopedycznego w przypadkach alalii, niedokształcenia mowy o typie afazji i afazji dziecięcej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna terminologię, zakres i metodologię badań logopedycznych oraz najnowsze tendencje rozwojowe w szczególności w dyscyplinie językoznawstwo i innych powiązanych obszarach badawczych.	K_W04
W02	Zna objawy, etiologię i patomechanizm zaburzeń mowy i słuchu oraz ich konsekwencję dla rozwoju mowy i funkcjonowania człowieka.	K_W08
W03	Posiada wiedzę o zagadnieniach opóźnionego rozwoju mowy i niedokształceniach mowy pochodzenia korowego w diagnostyce i terapii.	K_W07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi rozpoznawać zaburzenia mowy, słuchu, głosu oraz określać ich patomechanizm, etiologię i przyczyny.	K_U01
U02	Potrafi określić opóźniony rozwój mowy i niedokształcenie mowy pochodzenia korowego w diagnostyce i terapii.	K_U02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i rozwoju społecznego, zawodowego i osobistego.	K_K05

K02	Student jest gotów do formułowania opinii dotyczących pacjentów.	K_K03
Forma i typy zajęć:	wykłady (15 godz.), ćwiczenia (15 godz.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy neuroanatomii, neurofizjologii, neurolingwistyki, rozwój mowy dziecka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Alalia (rozwojowe zaburzenie językowe) – symptomatyka, patomechanizm, kryteria rozpoznawania. 2. Wpływ wrodzonych i nabytych uszkodzeń i dysfunkcji układu nerwowego na rozwój mowy. 3. Programowanie neurologopedycznej diagnozy i terapii dzieci i młodzieży z alalią. 4. Procedury terapii zaburzeń rozwoju mowy wynikające z zakłócenia sensorycznych i/lub motorycznych mechanizmów mowy. 5. Metodyka prowadzenia diagnozy i terapii neurologopedycznej dziecka z alalią (niedokształceniem mowy o typie afazji). 6. Alternatywne metody w kształceniu sprawności komunikacyjnych u dzieci i młodzieży z uszkodzeniami i dysfunkcjami układu nerwowego. 7. Podstawy kontaktu terapeutycznego z dziećmi i młodzieżą z uszkodzeniami i/lub dysfunkcjami układu nerwowego oraz ich opiekunami. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska-Rożek J., 2013, <i>Metoda krakowska wobec zaburzeń rozwoju dzieci</i>. Kraków: Wydawnictwo Centrum Metody Krakowskiej. 2. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>. Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Jastrzębowska G., 2019, <i>Zaburzenia neurorozwojowe. Zmiany w podejściu teoretycznym i diagnostycznym</i>, [w:] „Logopedia”, tom 48-1, s. 27-46. 4. Kamińska, S., 2017, <i>Strategie postępowania logopedycznego w przypadku dzieci ze specyficznym zaburzeniem językowym (SLI)</i>, [w:] „Forum Logopedyczne”, tom 25, s. 13-27. 5. Kamińska, S., 2022, <i>Rozwojowe zaburzenie językowe o nieustalonej przyczynie – historia badań i współczesne interpretacje zjawiska</i>, [w:] K. Bigos (red.), <i>Neurologopedia w teorii i praktyce</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 83-112. 6. Krasowicz-Kupis G., 2012, <i>SLI i inne zaburzenia językowe</i>, Sopot: GWP. 7. Kurowska, M., 2016, <i>Kształtowanie się zachowań komunikacyjnych u dzieci z uszkodzeniami/lub dysfunkcjami ośrodkowego układu nerwowego</i>, Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa. 8. Leonard L. B., 2006, <i>SLI – Specyficzne zaburzenie rozwoju językowego</i>, Gdańsk: GWP. 9. Panasiuk J., 2013, <i>Sprawności interakcyjne i komunikacyjne jako kryteria różnicowania zaburzeń rozwojowych</i>, [w:] M. Michalik, A. Siudak, H. Pawłowska-Jaroń (red.), <i>Interakcyjne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy</i>, Kraków: Collegium Columbinum, s. 81–105. 10. Panasiuk J., 2022, <i>Zaburzenia rozwoju mowy o podłożu neurologicznym – problemy diagnozy różnicowej</i>, [w:] Kamila Bigos, (red.), <i>Neurologopedia w teorii i praktyce</i>, Siedlce: Wydawnictwo Naukowe UPH, s. 13-81. 11. Parol U., 1989, <i>Dziecko z niedokształceniem mowy</i>, Warszawa: WSiP. 12. Pąchalska, M., 2022, <i>Afazja u dzieci: nowe podejście teoretyczne, diagnostyczne i terapeutyczne</i>, [w:] <i>Afazjologia</i>, Warszawa-Kraków: PWN, s. 123-146. 13. Smoczyńska M., 2000, <i>Wczesna interwencja u dzieci z opóźnionym rozwojem mowy</i>, [w:] H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkova (red.), <i>Teoretyczne podstawy metod usprawniania mowy. Afazja – Zaburzenia mowy</i>, s. 45–54. Warszawa: Pomagisterskie Studium Logopedyczne Wydziału Polonistyki UW. 		
Literatura dodatkowa:		

1. Bokus B., Shugar G. W. (red.), 2007, *Psychologia języka dziecka*, Gdańsk: GWP.
2. Cieszyńska-Rożek J., 2013, *Metoda krakowska wobec zaburzeń rozwoju dzieci*, Kraków: Wydawnictwo Omega Stage Systems.
3. Kurcz I. (red.), 2007, *Psychologiczne aspekty dwujęzyczności*, Gdańsk: GWP.
4. Maciejewska A., 2015, *Analogia w języku i umyśle. Teoria „grup proporcjonalnych relacji” w badaniach nad kompetencją językową uczniów i studentów*, Siedlce: Wyd. Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego.
5. Milewski S., K. Kaczorowska-Bray (red.), 2012, *Logopedia. Wybrane aspekty historii, teorii praktyki*, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia Universalis.
6. Milewski S., J. Kuczkowski, K. Kaczorowska-Bray (red.), 2014, *Biomedyczne podstawy logopedii*, Gdańsk: wydawnictwo Harmonia Universalis.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi, analiza wypowiedzi i tekstów uczniów z trudnościami językowymi.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane podczas kolokwium zaliczeniowego na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę. Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 14 punktów z kolokwium.

- 25-24 pkt – 5,0
- 23-22 pkt – 4,5
- 21-19 pkt – 4,0
- 18-17 pkt – 3,5
- 16-14 – 3,0
- 13 – 2,0

Poprawy:

Zgodne z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godz.
Udział w ćwiczeniach	15 godz.
Samodzielne przygotowanie się do poszczególnych zajęć	5 godz.
Udział w konsultacjach	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Surdologopedia
Nazwa w języku angielskim:		Language therapy for deaf
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Ewa Dzieciół
Założenia i cele przedmiotu:		Funkcjonowanie społeczne, poznawcze osób niesłyszących (niedosłyszących). Rozwój języka a głuchota. Komunikacja językowa osób niesłyszących. Diagnoza, programowanie terapii osób z uszkodzonym słuchem.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Zna główne przyczyny uszkodzeń narządu słuchu oraz ich klasyfikację i wpływ uszkodzenia słuchu na rozwój języka i mowy.	K_W02
W02	Zna procedury postępowania logopedycznego i różnorodne metody terapii logopedycznej osób niesłyszących oraz możliwości medyczne i naukowo-techniczne usprawniania słuchu.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi wyjaśnić wpływ uszkodzenia słuchu na rozwój języka i mowy.	K_U04
U02	Potrafi ocenić zakres sprawności językowych i komunikacyjnych osób z uszkodzonym słuchem oraz dostosować rodzaj postępowania diagnostyczno-terapeutycznego do potrzeb pacjenta.	K_U06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Rozumie potrzeby rehabilitacji osób niesłyszących.	K_K03

K02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z zaburzeń słuchu.	K_K01
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia lab. - 15 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość gramatyki opisowej języka polskiego. Znajomość podstaw logopedii i audiologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wpływ uszkodzenia słuchu na rozwój języka i mowy. 2. Rozwój emocjonalny i społeczny osób z niepełnosprawnością słuchu. 3. System edukacji osób z uszkodzonym słuchem (przepisy prawne). 4. Analiza tekstów pisanych i mówionych osób niesłyszących. 5. Diagnoza surdologopedyczna. 6. Metody kształtowania mowy dzieci z niepełnosprawnością słuchu. 7. Terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością słuchu: zasady budowania programów terapii surdologopedycznej, ćwiczenia kształtujące sprawności językowe i komunikacyjne. 8. Sposoby porozumiewania się (komunikacji) osób z niepełnosprawnością słuchu (ze szczególnym uwzględnieniem różnicy między językiem polskim a polskim językiem migowym; wychowanie dwujęzyczne). 9. Kompetencja komunikacyjna w relacjach słyszący - niesłyszący. 10. Współczesne możliwości medyczne i naukowo-techniczne usprawniania słuchu. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dłużniewska A., 2021, <i>Rozumienie tekstów literackich przez uczniów z uszkodzeniami słuchu</i>, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls. 2. Maciejewska A. (red.), 2011, <i>Między znakami – między słowami</i>, Siedlce: Wydawnictwo UPH w Siedlcach. 3. Muzyka-Furtak E. (red.), 2015, <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 4. Korendo M., 2009, <i>Jak dzieci niesłyszące czytają teksty podręczników szkolnych</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego. 5. Krakowiak K., 2012, <i>Dar języka</i>. Lublin: Wydawnictwo KUL. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dryżałowska G., 2007, <i>Rozwój językowy dziecka z uszkodzonym słuchem a integracja edukacyjna. Model kształcenia integracyjnego</i>, Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego. 2. Grabias S. (red.), 1994, <i>Głuchota a język</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Orłowska-Popek Z., 2017, <i>Programowanie języka w terapii logopedycznej na przykładzie rozwoju języka dzieci niesłyszących</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego. 4. Rakowska A., 1992, <i>Rozwój systemu gramatycznego u dzieci głuchych</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe WSP. 5. Szczepankowski B., 1999, <i>Niesłyszący – Głusi – Głuchoniemi. Wyrównywanie szans</i>, Warszawa: WSiP. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne, dyskusja, metoda poszukująca.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		

Efekty będą sprawdzane na kolokwium końcowym.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Samodzielne przygotowanie się do poszczególnych zajęć, lektura opracowań	5 godzin
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Podstawy neuropsychologii	
Nazwa w języku angielskim:	Fundamentals of neuropsychology	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. UPH	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Aleksandra Borkowska	
Założenia i cele przedmiotu:	<ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie studentów z zadaniami neuropsychologii oraz podstawowymi terminami stosowanymi na gruncie neuropsychologii • przekazanie wiedzy na temat cech mózgowej organizacji procesów psychicznych • przybliżenie głównych teorii wyjaśniających związek mózg – zachowanie • przekazanie wiedzy na temat przyczyn, • rodzajów i konsekwencji uszkodzeń mózgu • wskazanie celów, założeń, zasad oraz trudności diagnozy i terapii neuropsychologicznej 	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna podstawy neuropsychologii w tym jednostki systemu językowego i reguły zachowań komunikacyjnych uwarunkowane budową i funkcjonowaniem CUN.	K_W02
W02	Student zna klasyfikacje i terminologię umożliwiającą opis zaburzeń mowy i słuchu w perspektywie neuropsychologicznej.	K_W04
W03	Student zna i opisuje związki mowy i myślenia normie i patologii.	K_W08
W04	Zna metody diagnostyczne stosowane w procedurach postępowania neuropsychologicznego w odniesieniu do poszczególnych zaburzeń mowy i słuchu u osób w różnym wieku.	K_W02
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Umie wykorzystywać podstawy neuropsychologii, analizować problemy	K_U14

	badawcze, dobierać metody i narzędzia oraz dokonywać ich weryfikacji.	
U02	Rozpoznaje mechanizmy rozwoju języka, potrafi wyjaśnić przyczyny, patomechanizm zaburzeń mowy z wykorzystaniem teorii funkcjonowania systemu poznawczego i potrafi ocenić wpływ uszkodzeń słuchu na zakres zmian w sprawnościach językowych i komunikacyjnych.	K_U11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności i rozumie konieczność doskonalenia interdyscyplinarnego logopedy audiologa.	K_K05
K02	Ma świadomość wieloaspektowych uwarunkowań opieki specjalistycznej nad osobami z zaburzeniami mowy i słuchu.	K_K05
Forma i typy zajęć:	wykład – 15 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawy psychologii, neurologii, rozwoju mowy, teorii zaburzeń mowy		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Zagadnienia wprowadzające: źródła rozwoju neuropsychologii; zadania neuropsychologii; źródła danych o związku mózg – zachowanie; współczesne techniki badania ośrodkowego układu nerwowego; cechy mózgowej organizacji procesów psychicznych; objaw i zespół objawów w neuropsychologii. 2. Uszkodzenia i dysfunkcje mózgu: przyczyny i rodzaje uszkodzeń; procesy dezintegracyjne i samonaprawcze w uszkodzonym mózgu, zaburzenia ogólnomózgowe i specyficzne zaburzenia neuropsychologiczne; plastyczność mózgu; model progów i zasobów mózgowych. 3. Następstwa uszkodzeń mózgu: zaburzenia świadomości, zaburzenia percepcji wzrokowej, słuchowej, dotykowej, zaburzenia dowolnych czynności ruchowych, zaburzenia uwagi; zaburzenia pamięci, afazja i zaburzenia pragmatyki; zaburzenia emocji i osobowości, demencja. 4. Lateralizacja funkcji w mózgu: asymetria półkul mózgowych, stronne uszkodzenia mózgu, dyskoneksja półkul. 5. Diagnoza neuropsychologiczna: cele diagnozy neuropsychologicznej, rola diagnozy neuropsychologicznej w praktyce klinicznej, problemy i trudności. 6. Terapia neuropsychologiczna: cele i założenia, czynniki warunkujące przebieg i efekty terapii neuropsychologicznej. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Herzyk A., 2005, <i>Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar 2. Domańska Ł., Borkowska A. R. (red.), 2008, <i>Podstawy neuropsychologii klinicznej</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Herzyk A., Kądziaława D. (red.), 1996, <i>Zaburzenia w funkcjonowaniu człowieka z perspektywy neuropsychologii klinicznej</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Herzyk A., Kądziaława D. (red.), 2002, <i>Związek mózg – zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 5. Walsh K., Darby D., 2008, <i>Neuropsychologia kliniczna Walsha</i>, Gdańsk: GWP. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Herzyk A., 2000, <i>Mózg, emocje, uczucia: analiza neuropsychologiczna</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Pąchalska M., 2007, <i>Neuropsychologia kliniczna: urazy mózgu</i>, Warszawa: PWN. 3. Herzyk A., 2011, <i>Neuropsychologia kliniczna wobec zjawisk świadomości i nieświadomości</i>, Warszawa: PWN. 4. Domańska Ł., 2004, <i>Więźniowie podzielonej przestrzeni: zaburzenia uwagi w pomijaniu stronnym</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 5. Sacks O., 1994, <i>Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem</i>, Poznań: Zysk i S-ka. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		

Objaśnienie/wyjaśnienie, prelekcja, wykład informacyjny, wykład problemowy, projekcja filmu.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Końcowe zaliczenie pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie pisemne (test) obejmujące treści omawiane na wykładach.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

15 godz.

Samodzielne przygotowanie się do poszczególnych zajęć

9 godz.

Udział w konsultacjach

1 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

25 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Wychowanie fizyczne	
Nazwa w języku angielskim:	Physical education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Centrum Sportu i Rekreacji	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy	
Semestr:	drugi	
Liczba punktów ECTS:	0 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Ewelina Gutkowska-Wyrzykowska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	Wszyscy nauczyciele Centrum Sportu i Rekreacji	
Założenia i cele przedmiotu:	<p>Wszechstronny rozwój organizmu oraz przekazanie studentom podstawowych wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę, samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w celu doskonalenia funkcjonowania organizmu. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę samoocenę i samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Wykształcenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej. Kształtowanie pozytywnej postawy wobec aktywności fizycznej.</p>	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna formy i metody rozwoju różnych cech motorycznych człowieka.	-
W02	Student posiada podstawową wiedzę o wpływie stylu życia i czynników środowiskowych na zdrowie. Wymienia główne zagrożenia zdrowotne (choroby cywilizacyjne – ich objawy i przyczyny) oraz zagrożenia społeczne i wyjaśnia ich wpływ na funkcjonowanie jednostki. Wymienia i wyjaśnia zasady zdrowego stylu życia.	-
W03	Student wymienia i opisuje podstawowe elementy techniki oraz taktyki gier zespołowych.	-
W04	Student wyjaśnia przepisy gier zespołowych oraz sygnalizację sędziowską.	-
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego

U01	Student potrafi dbać o doskonalenie własnej sprawności ruchowej poprzez stosowanie odpowiednich dla siebie ćwiczeń kondycyjno-sprawnościowych.	-
U02	Student posiada podstawowe umiejętności ruchowe i potrafi wykonać elementy techniczne z gimnastyki podstawowej, zespołowych gier sportowych, lekkiej atletyki, form gimnastyki przy muzyce lub innych możliwych do wyboru.	-
U03	Student potrafi pełnić rolę sędziego, organizatora rozgrzewki, gier i zabaw rekreacyjno-sportowych.	-
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student samodzielnie podejmuje działania związane z rozwojem oraz utrzymaniem na wysokim poziomie własnej sprawności fizycznej. Ma świadomość wpływu aktywności fizycznej człowieka na wszystkie jego organy i układy. Rozumie prozdrowotny wpływ ćwiczeń fizycznych na ludzki organizm. Dostrzega konieczność dbałości o sprawność, zdrowie i budowę własnego ciała.	-
K02	Student rozwija własne upodobania sportowe, uczestniczy w życiu sportowym, korzystając z różnych jego form. Odrzuca zachowania niebezpieczne dla życia i zdrowia, przyjmując rolę promotora zachowań zdrowotnych w swoim środowisku.	-
K03	Student akceptuje wartość społeczną przestrzegania przepisów i uczestnictwa w zawodach w zgodzie z postawą fair play.	-

Forma i typy zajęć:

Ćwiczenia ogólnorozwojowe i profilowane realizowane w obiektach Centrum Sportu i Rekreacji.

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Podstawowa wiedza i umiejętności uzyskane na wcześniejszych etapach edukacji szkolnej.

Treści modułu kształcenia:

Kształtowanie cech motorycznych i sprawności ogólnej. Nauczanie i doskonalenie elementów technicznych. Nauczanie i doskonalenie podstawowych elementów taktycznych. Sędziowanie dyscypliny, podstawy organizacyjne rywalizacji sportowej. Podstawy fizjologii wysiłku fizycznego. Zasady organizacji treningu sportowego. Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu edukacji zdrowotnej.

Literatura podstawowa:

1. Bondarowicz M., 1998, *Zabawy w grach sportowych*, Warszawa: WSiP.
2. Cendrowski Z., 1997, *Przewodźcą innym – Poradnik dla liderów zdrowia i sportu*, Warszawa: Agencja Promo Lider.
3. Sieniek Cz., 2000, *Zasób ćwiczeń technicznych z zakresu koszykówki, piłki ręcznej, siatkówki i piłki nożnej dla celów dydaktycznych*, Sosnowiec: Pracownia Wydawnicza Helvetica.
4. Stawczyk Z., 1998, *Gry i zabawy lekkoatletyczne*, Poznań: AWF.
5. Trzeźniowski R., 1995, *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa: SiT.
6. Talaga J., 1995, *A-Z sprawności fizycznej – atlas ćwiczeń*, Warszawa: Ypsilon.
7. Talaga J., 2004, *Sprawność fizyczna ogólna*, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka.

Literatura dodatkowa:

1. Arlet T., 2001, *Koszykówka, podstawy techniki i taktyki*, Kraków: Wyd. Extrema.
2. Biernacki L., Kubrycht J., 2013, *Pierwsze kroki w piłce ręcznej. Przewodnik metodyczny*, Gdańsk: AWFIS.
3. Bodarowicz M., 2002, *Zabawy i gry ruchowa na zajęciach sportowych*, Warszawa: Centralny Ośrodek Sportu.
4. Grządziel G., Szade D., 2006, *Piłka siatkowa. Technika, taktyka i elementy minisiatkówki*, Katowice: AWF.
5. Huciński T., 1997, *Vademecum koszykówki*, Warszawa: Biblioteka Trenera.
6. Huciński T., Lekner I., 2001, *Koszykówka podręcznik dla trenerów nauczycieli i studentów*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
7. Kołodziej J., 2004, *Systematyka ćwiczeń z zakresu wychowania fizycznego w ilustracjach*, Rzeszów: Wyd. FOSZE.
8. Kowal A., Zaborniak S., 2006, *Piłka siatkowa w szkole*, Sosonowice: Pracownia Wydawnicza Helvetica.
9. Stefaniak T., 2011, *Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
10. Talaga J., 1996, *Technika piłki nożnej*, Warszawa: Biblioteka Trenera.
11. Talaga J., 2006, *ABC młodego piłkarza – nauczanie techniki*, Poznań: Wyd. Zysk i S-ka.
12. Trzeźniowski R., 2008, *Zabawy i gry ruchowe*, Warszawa: WSiP.
13. Walczak L., Skutnik R., 2005, *Piłka Ręczna. Zasób ćwiczeń dla dzieci i młodzieży*, Warszawa: ZPRP.
14. Wołyniec J., 2006, *Przepisy Gier Sportowych w zakresie podstawowym*, Wrocław: Wydawnictwo BK.
15. Woynarowska B., 2008, *Edukacja zdrowotna*, Warszawa: PWN.
16. Zajac A., Chmura J., 2013, *Przygotowanie sprawnościowe w zespołowych grach sportowych*, Katowice: AWF.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Zajęcia w grupach z wykorzystaniem met. analitycznej, syntetycznej i kompleksowej w nauczaniu techniki i metod specyficznych dla zajęć WF (met. ścisłej, met. intensyfikujących i indywidualizujących zajęcia WF, pokaz, objaśnienia, met. zadaniowa, problemowa).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Okazjonalnie testy i sprawdziany dla potrzeb startu w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na podstawie aktywnego uczestnictwa w zajęciach zgodnie z Regulaminem Sekcji Dydaktycznej Centrum Sportu i Rekreacji.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w zajęciach

60 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

60 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

0 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dydaktyka postępowania logopedycznego; metody pedagogiczne w terapii logopedycznej
Nazwa w języku angielskim:		Speech therapy didactics; pedagogical methods in speech therapy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	5 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat zasad organizacji diagnozy i terapii logopedycznej w przedszkolu i szkole.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna cele, zasady oraz metody terapii pedagogicznej w terapii logopedycznej oraz sposoby organizowania zajęć logopedycznych, wzory tworzenia konspektów zajęć logopedycznych i programów logopedycznych.	K_W05
W02	Student zna zadania, obowiązki i prawa logopedy pracującego w przedszkolu i w szkole podstawowej.	K_W10
W03	Student zna warsztat pracy logopedy prowadzącego zajęcia w placówkach oświatowych.	K_W09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi analizować i stosować metody pedagogiczne, w tym opracować konspekt zajęć logopedycznych dla konkretnego zaburzenia mowy.	K_U12
U02	Student umie dokonać diagnozy logopedycznej oraz przygotować program terapii logopedycznej dla konkretnego dziecka.	K_U03
U03	Student potrafi przedstawić obowiązki i omówić organizację pracy logopedy w placówkach oświatowych.	K_U07

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student rozpoznaje własne ograniczenia diagnostyczne i terapeutyczne, potrzeby edukacyjne, planuje aktywność edukacyjną.	K_K05
K02	Student umie pracować w zespole profesjonalistów, w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym.	K_K02
Forma i typy zajęć:		wykład (15 godzin) i ćwiczenia (30 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka oraz zagadnień z wczesnej interwencji logopedycznej.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Schemat standardu diagnozy zaburzeń mowy. Wybrane procedury logopedyczne w przypadku poszczególnych zaburzeń mowy. 2. Procedury badania logopedycznego. 3. Badania przesiewowe dzieci w wieku przedszkolnym. 4. Formułowanie diagnozy i opinii logopedycznej. 5. Logopeda w placówkach oświatowych – godzinowy wymiar pracy, obowiązki i zadania, dokumentacja, organizacja pracy logopedy w przedszkolu/szkole podstawowej. 6. Zajęcia logopedyczne jako jednostka lekcyjna – budowa konspektu zajęć logopedycznych (cele, przebieg zajęć, rodzaje ćwiczeń, pomoce), przykłady wzorcowych konspektów, formułowanie celów zajęć logopedycznych na podstawie opisów trudności artykulacyjnych wybranych uczniów. 7. Analiza konspektów zajęć dla konkretnych uczniów z zaburzeniami mowy – konspekty zajęć indywidualnych i grupowych. 8. Przegląd i ocena pomocy dydaktycznych stosowanych w praktyce logopedycznej. Kryteria wyboru. 9. Specyfika i organizacja terapii logopedycznej. 10. Narzędzia diagnostyczne wspomagające diagnozę logopedyczną. 11. Metody pedagogiczne wykorzystywane w terapii logopedycznej, np.: Metoda Knillów, Metoda F. Affolter, Metoda Ruchu Rozwijającego W. Sherborn. 12. Zasady współpracy logopedy z opiekunami prawnymi dziecka. 13. Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny – zadania logopedy. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Grabias S., Kurkowski Z.M. Woźniak T., 2002, <i>Logopedyczny test przesiewowy dla dzieci w wieku szkolnym</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Grabias S., Kurkowski Z.M. (red.), 2012, <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T., 2015, <i>Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2015, <i>Metodologia badań logopedycznych</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 5. Pluta-Wojciechowska D., Sambor B. (red.), 2017, <i>Współczesne tendencje w diagnozie i terapii logopedycznej</i>, Gdańsk: Wydawnictwo Harmonia. 		
Literatura dodatkowa:		

1. Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Gdańsk: GWP.
2. Skorek E., 2021, *Zagadnienia praktyczne i propozycje zajęć. Terapia pedagogiczna*, t. 2, Kraków: Impuls.
3. Skorek E., 2022, *Terapia pedagogiczna. Zaburzenia rozwoju psychoruchowego dzieci*, t. 1, Kraków: Impuls.
4. Skałbana B., Jeżewska-Krasnodębska E. (red.), 2022, *Diagnoza i terapia w pracy logopedy i nauczyciela terapeuty*, Kraków: Impuls.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metoda podająca, oglądowa (nagrania wypowiedzi dzieci z różnymi zaburzeniami mowy, filmy, prezentacja pomocy dydaktycznych), elementy wykładu wspomagane technikami multimedialnymi, praca w grupie oraz indywidualna.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Praca zaliczeniowa, aktywny udział w dyskusjach. Egzamin pisemny.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) zaliczenie egzaminu pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa egzaminu pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Przygotowanie się do ćwiczeń	10 godzin
Przygotowanie prac zaliczeniowych	15 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	5 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zaburzenia głosu
Nazwa w języku angielskim:	Voice disorder	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		lek. med. Jarosław Dmowski
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studenta umiejętności analizy głosu, oceny jego wydolności w aspekcie zmian rozwojowych i zawodowych oraz wynikłych w trakcie zaburzeń o różnej etiologii, także urazów. Zapoznanie z programem higieny i profilaktyki głosu oraz procedurami postępowania logopedycznego w patologii głosu.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma uporządkowaną wiedzę dotyczącą teorii powstawania głosu i jego rozwoju w różnych okresach życia oraz na temat chorób głosu, ich etiologii, profilaktyki i higieny głosu.	K_W08
W02	Student zna obszary działań prognostycznych i terapeutycznych w odniesieniu do zaburzeń głosu, w tym także zna podstawy rehabilitacji głosu po laryngektomii.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student analizuje zaburzenia głosu: potrafi ocenić głos w skali foniatrycznej i rozpoznać typ oraz mechanizm zaburzeń głosu z wykorzystaniem warsztatu logopedy-audiologa.	K_U01
U02	Student umie praktycznie wykorzystać wiedzę dotyczącą zaburzeń głosu o różnej etiologii (zwłaszcza po laryngektomii) oraz dokonać wyboru właściwej metody w procedurze terapeutycznej głosu.	K_U09

U03	Student umie analizować wyniki badań foniatrycznych w odniesieniu do poszczególnych zaburzeń głosu.	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student dostrzega potrzebę ustawicznego zdobywania wiedzy oraz kształcenia umiejętności zdobytych w zawodzie logopedy i audiologa.	K_K05
K02	Student ma świadomość konsekwencji poszczególnych zaburzeń głosu.	K_K03
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (30 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza na temat emisji głosu, budowy i działania aparatu oddechowego, fonacyjnego i artykulacyjnego.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Głos i jego fizyczne parametry. 2. Fizjologiczny rozwój głosu (wysokość, zakres, natężenie, zakresy głosowe chłopców i dziewczynek, głosy dziecięce i głosy osób dorosłych). 3. Choroby głosu i ich etiologia. Czynniki etiologiczne (czynniki ryzyka) wpływające na powstawanie schorzeń głosu. Czynniki wewnętrzne i zewnętrzne. 4. Wybrane badania niezbędne do oceny głosu na podstawie wywiadu foniatrycznego – badanie funkcji mowy i funkcji głosowych (zakres głosu, czas fonacji, wysokość głosu mówionego), stanu fałdów głosowych, górnych dróg oddechowych itp. 5. Metody badania: stroboskopia, pneumografia, spirometria, pneumotachografia, pomiar ciśnienia akustycznego głosu, mikrolaryngoskopia, pomiar częstości podstawowej – spektografia, badanie wydolności głosowej w czasie obciążenia hałasem, elektromiografia itp. 6. Ilościowa ocena głosu w dysfonii – skala w odniesieniu do częstotliwości podstawowej, periodyczności drgań i natężenia 0–6. 7. Cechy krtani: barwa, kształt i powierzchnia fałdów głosowych, ruchomość fałdów głosowych w czasie oddychania i fonacji, zwarcie fałdów głosowych, wilgotność błony śluzowej krtani, poziom fałdów głosowych (równy, różny). 8. Klasyfikacje zaburzeń głosu. Objawy. 9. Zawodowe zaburzenia głosu (dysfonie zawodowe). Profilaktyka zawodowa zaburzeń głosu. 10. Zaburzenia głosu typu dysplastycznego (rowek głośni, asymetrie krtaniowe). 11. Zaburzenia głosu w zmianach organicznych krtani – objawy, obraz kliniczny. Zmiany organiczne pierwotne (zapalenie krtani, ostre zapalenie krtani, przewlekłe zapalenie krtani). 12. Zmiany przerostowe nabłonka krtani w obrębie fałdów głosowych, brodawczaki rogowaciejące, polipy, torbiele, leukoplakia, pachydermia i hiperkeratoza a dysfonie. Obrzęk Reinkego. 13. Urazy krtani (zewnętrzne i wewnętrzne) i ich wpływ na zaburzenia głosu. 14. Hormonalnie uwarunkowane zaburzenia głosu. Mutacja i jej zaburzenia. Zaburzenia głosu w okresie miesiączki, ciąży i przekwitania. Głos starczy. Zmiany wirylizacyjne w narządzie głosu. 15. Głos w interseksualizmie. Zaburzenia głosu w akromegalii. Zaburzenia głosu w dysfunkcji gruczołu tarczowego (nadczynności i niedoczynność tarczycy), w chorobach kory nadnerczy, przytarczyc, grasicy. 16. Zaburzenia głosu w porażeniach nerwów krtaniowych (dysfonia porażenna a dysfonia spastyczna). 17. Zaburzenia głosu w chorobach neurologicznych i psychiatrycznych (np. sklerozie, encefalopatii, epilepsji, SM, chorobie Parkinsona, schizofrenii, miastenii, guzach mózgu itp.). 18. Zaburzenia głosu a zaburzenia komunikacji. 		

Literatura podstawowa:

1. Pruszewicz A., 1992, *Foniatria kliniczna*, (rozdziały dotyczące zaburzeń głosu o różnej etiologii, s. 109–250), Warszawa: PZWL.
2. Pruszewicz A., Obrębowski A., 2019, *Zarys foniatrii klinicznej*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UMP.
3. Tarasiewicz B., 2020, *Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu*, Kraków: Universitas.
4. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003, *Logopedia – pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki*, t. I i II, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

Literatura dodatkowa:

1. Krassowski J., 1990, *Higiena głosu śpiewaczego*, Gdańsk: Wydawnictwo AM.
2. Łastik A., 2002, *Poznaj swój głos... twoje najważniejsze narzędzie pracy*, Warszawa: Wydawnictwo Studio EMKA.
3. Maniecka-Aleksandrowicz B., 1997, *Klasyfikacja zaburzeń głosu*, [w:] „Audiofonologia”, t. X, s. 61–67.
4. Obrębowski A. (red.), 2008, *Narząd głosu i jego znaczenie w komunikacji społecznej*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UM.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacje multimedialne, praktyczne ćwiczenia z wykorzystaniem technik audiowizualnych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżące ocenianie na zajęciach, kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- c) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- d) zaliczenie kolokwium pisemnego:
 - 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

30 godzin

Przygotowanie się do ćwiczeń

5 godzin

Udział w konsultacjach

5 godzin

Przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa śródroczna logopedyczna w szkole podstawowej
Nazwa w języku angielskim:		Inter-year vocational training in speech therapy in primary school
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Karolina Klimczak
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w szkole. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia - szkoła) oraz dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna fazy rozwoju mowy człowieka oraz sposoby stymulacji mowy dziecka i zasady prowadzenia terapii w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_W02, K_W05
W02	Zna zasady organizacji pracy zapewniającej bezpieczeństwo osobom z zaburzenia mowy i słuchu w każdym wieku w szkołach podstawowych.	K_W13
W03	Student zna i rozumie działania szkół podstawowych, organizację formalno-prawną, programy wychowawczo-profilaktyczne.	K_W12
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne mające na celu stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_U05
U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia logopedyczne w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji.	K_U02, K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_K01
K02	Student wspiera i świadczy pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy.	K_K02
K03	Student jest gotów do formułowania opinii dotyczących zaburzeń mowy i komunikacji uczniów.	K_K03
Forma i typy zajęć:	Praktyka zawodowa - obserwacje, analizy, planowanie, praktyczne ćwiczenia – prowadzenie wybranych elementów zajęć i całych modułów.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ul style="list-style-type: none"> • Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie i prowadzenie procesu kształcenia w szkole. • Wiedza z fonetyki artykulacyjnej, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu. 		
Treści modułu kształcenia:		
<p>I. Obserwacja.</p> <p>A. Aktywność uczniów w normie i zaburzeniach rozwojowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Zasady, metody i formy pracy opiekuńczo-wychowawczej w wieku wczesnoszkolnym. Kryteria oceny rozwoju komunikacji i języka uczniów. Ocena rozwoju komunikacji i języka ucznia w normie i w zaburzeniach. Komunikacja nauczyciel – uczeń (style dyrektywne i niedyrektywne) a zachowania językowe uczniów. Praca opiekuńczo-wychowawcza na drugim etapie edukacyjnym. <p>B. Organizacja pracy w placówkach szkolnych:</p> <ol style="list-style-type: none"> Bezpieczeństwo w szkole. Adaptacja ucznia w szkole. Organizacja szkolnych gabinetów logopedycznych. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku dyslalii, alalii oraz trudności w czytaniu i pisaniu. Logopeda szkolny w zespołach wychowawczych i interdyscyplinarnych. Współpraca szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym (rodzice, poradnie PP i inne jednostki). <p>II. Postępowanie logopedyczne w szkole:</p> <ol style="list-style-type: none"> Planowanie zajęć terapeutycznych w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji. Zasady, metody i formy pracy z dzieckiem w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji. Praca logopedy z grupą uczniów, praca indywidualna. Dokumentacja postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń rozwoju mowy i komunikacji (dyslalia, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksja). <p>III. Projekt polegający na przygotowaniu i prowadzeniu wybranych form zajęć z zakresu:</p> <ol style="list-style-type: none"> Opracowaniu konspektów do planowanych zajęć terapeutycznych w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji. Prowadzeniu zajęć logopedycznych z grupą uczniów, pracy indywidualnej w przypadku dyslalii, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksji. Tworzeniu dokumentacji postępowania logopedycznego w przypadku zaburzeń rozwoju mowy i komunikacji (dyslalia, SLI, trudności w czytaniu i pisaniu, dysleksja). Opracowaniu studium przypadku wybranego zaburzenia komunikacji i języka. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, <i>Diagnoza logopedyczna: podręcznik akademicki</i>, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia. Grabias S., Kurkowski M. (red.), 2012, <i>Logopedia: teoria zaburzeń mowy</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. Hamerlińska-Latecka A., 2012, <i>Dyslalia: psychospołeczny aspekt terapii logopedycznej</i>, Bydgoszcz: Wydawnictwo Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego. 		

4. Lichota E. J., 2006, *Terapia wad wymowy*, Kraków: Impuls.
5. Masgutowa S., Regner A., 2009, *Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej*, Wrocław: Continuo.
6. *Metody i narzędzia diagnostyczne w logopedii*, 2015, Kurowska M., Wolańska E. (red.), Warszawa: Wyd. Elipsa.
7. Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2012, *Logopedia: wybrane aspekty historii, teorii i praktyki*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
8. Sołtys-Chmielowicz A., 2008, *Zaburzenia artykulacji: teoria i praktyka*, Kraków: Impuls.
9. Szelaż E., Szymaszek A., 2006, *Test do badania słuchu fonematycznego u dzieci i dorosłych*, Gdańsk: Wydawnictwo GWP.
10. Szelaż E., Szymaszek A., 2014, *Test do badania rozumienia mowy u dzieci i dorosłych: nowe spojrzenie na zegar mózgowy*, Sopot: Wydawnictwo GWP.
11. Zakrzewska B., 1996, *Trudności w czytaniu i pisaniu: modele ćwiczeń*, Warszawa: WSiP.
12. Zaorska M., 2009, *Wskazówki do działań logopedycznych w pracy logopedy szkolnego: wybrane zagadnienia*, Toruń: Wydawnictwo Akapit.

Literatura dodatkowa:

1. Emiluta-Rozya D., 2007, *Opóźniony rozwój mowy a opóźnienie rozwoju mowy*, [w:] „Poradnik Językowy”, nr 8, s. 54-65.
2. Jauer-Niworowska O., 2010, *Wykorzystanie technik obserwacji w diagnozie logopedycznej* [w:] „Szkoła Specjalna”, nr 4, s. 275-286.
3. Ostapiuk B., 2002, *Dziecięca artykulacja czy wada wymowy - między fizjologią a patologią*, [w:] „Logopedia”, nr 31, s. 95-156.
4. Pietrzak-Szymańska B. (red.), 2013, *Wspieranie rozwoju mowy dzieci urodzonych przedwcześnie i niepełnosprawnych: poradnik dla studentów, logopedów, lekarzy i rodziców*, Warszawa: Wydawnictwo WSP TWP.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych oraz moduły zajęć logopedycznych w placówkach szkolnych wybranych przez uczelnianego opiekuna praktyk. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, planowanie terapii logopedycznej, opracowanie konspektów zajęć logopedycznych, studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji panelowych.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w szkole, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych i obserwowanych zajęć, pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk wyrażona stopniem (2-5).

Poprawy: brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Liczba godzin praktyk

80 godz.

Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych

1 godz.

zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków	
Udział w konsultacjach	1 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	82 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UPH
Nazwa w języku angielskim:		Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marta Krakowiak
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy na temat organizacji postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zakresie dyslalii oraz wybranych zaburzeń mowy. Nabycie umiejętności komunikacyjnych i językowych w interakcji z dziećmi z opóźnionym rozwojem mowy oraz osobami niesłyszącymi.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna uwarunkowania zaburzeń sprawności językowych, komunikacyjnych człowieka w różnych okresach jego życia.	K_W02
W02	Student zna metody diagnostyczno-terapeutyczne stosowane w procedurach postępowania logopedycznego, w tym surdologopedycznego.	K_W05
W03	Student zna objawy, etiologię i patomechanizm zaburzeń mowy i słuchu oraz ich konsekwencje dla rozwoju mowy i funkcjonowania człowieka.	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi rozpoznać mechanizmy rozwoju mowy i jej zaburzenia.	K_U04
U02	Student potrafi zastosować działania profilaktyczne i wspomagające rozwój komunikacji językowej.	K_U05

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotów do niesienia pomocy dzieciom z zaburzeniami rozwoju oraz potrafi wspierać opiekunów, nauczycieli, rodziców.	K_K01
Forma i typy zajęć:		praktyka zawodowa (45 godzin) – obserwacje, analizy, planowanie, praktyczne ćwiczenia – prowadzenie zajęć indywidualnych, zbieranie i analiza materiału językowego
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Wiedza z teorii zaburzeń mowy i ich klasyfikacji, rozwoju języka dziecka, dyslalii, surdologopedii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja zajęć z pacjentami z dyslalią, dziećmi ze specyficznym i niespecyficznym opóźnionym rozwojem mowy. 2. Wysłuchiwanie i opis nienormalnych artykulacji głosek – prezentacja studium przypadku. 3. Narzędzia do badania rozwoju mowy dziecka i ich krytyczna analiza – udział w dyskusji. 4. Programowanie terapii logopedycznej w przypadku opóźnionego rozwoju mowy dziecka. 5. Organizacja procedury badania logopedycznego i ćwiczeń logopedycznych – objęcie przez studentów wybranych osób z zaburzeniami mowy opieką indywidualną – wsparcie terapii logopedycznej prowadzonej przez logopedę. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Antos D., Demel G., Styczek I., 1971, <i>Jak usuwać seplenienie i inne wady wymowy</i>, Warszawa: PZWS. 3. Demel G., 2009, <i>Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola</i>, Warszawa: WSiP. 4. Potocka-Pirosz K., Sadowska E., 2021, <i>Rzadziej występujące rodzaje dyslalii – diagnoza i terapia</i>, [w:] A. Domagała, U. Mirecka (red.), <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy</i>, tom 2, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 267–295. 5. Sołtys-Chmielowicz A., 2016, <i>Zaburzenia artykulacji. Teoria i praktyka</i>, Kraków: Impuls. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Maciejewska A., 2015, <i>Analogia w języku i umyśle. Teoria „grup proporcjonalnych relacji” w badaniach nad kompetencją językową uczniów i studentów</i>, Siedlce: Wydawnictwo UPH. 2. Rodak H., 2002, <i>Terapia dziecka w wadę wymowy</i>, Warszawa: Wydawnictwo UW. 3. Sołtys-Chmielowicz A., 2002, <i>Wady wymowy i ich korygowanie</i>, [w:] „Logopedia”, nr 31, s. 53–93. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
<p>Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, planowanie ćwiczeń logopedycznych, opracowanie planu terapii logopedycznej oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji panelowych.</p>		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		

Ocena pracy studenta w trakcie prowadzonych przez niego zajęć.

Ocena pracy zaliczeniowej (poradnika dla rodziców, narzędzi diagnostycznych lub pomocy terapeutycznych).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia na ocenę: prowadzenie zajęć logopedycznych z wybranym pacjentem, prezentacja studium przypadku i przygotowanie pracy zaliczeniowej (opracowanie zestawu narzędzi do badania i oceny artykulacji, poradnika dla rodziców dzieci z opóźnionym rozwojem mowy lub pomocy dydaktycznych).

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w praktykach	45 godzin
Przygotowanie się do prowadzenia zajęć	15 godzin
Opracowanie pracy zaliczeniowej	10 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Praktyka zawodowa ciągła logopedyczna w przedszkolu	
Nazwa w języku angielskim:	Continuous professional practice in speech therapy in kindergarten	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	drugi	
Semestr:	trzeci	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. UPH	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Ewa Dziecioł	
Założenia i cele przedmiotu:	Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy w przedszkolu. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii logopedycznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii logopedycznej oraz jej prowadzenia - oddziały przedszkolne) oraz dokonywania ewaluacji działań pedagogicznych.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna etapy rozwoju mowy dziecka.	K_W02
W02	Student zna sposoby stymulacji mowy dziecka i podstawowe metody korygowania wad wymowy.	K_W05
W03	Student zna specyfikę pracy logopedy w placówkach przedszkolnych, organizację, statut i plan pracy przedszkola oraz zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom w przedszkolu i poza nim.	K_W09, K_W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi wyciągnąć wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych oraz zaplanować i przeprowadzić zajęcia pedagogiczno-logopedyczne mające na celu stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_U05, K_U14
U02	Student potrafi dostrzec odstępstwa od normy rozwoju mowy i przeprowadzić przesiewowe badania mowy.	K_U01
U03	Student potrafi skonstruować konspekt i zaprogramować zajęcia logopedyczno-pedagogiczne mające na celu stymulację rozwoju mowy.	K_U04

U04	Student potrafi prowadzić dokumentację postępowania logopedycznego w przypadku stymulacji rozwoju mowy i działań mających na celu profilaktykę wad wymowy.	K_U11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju mowy dziecka.	K_K01
K02	Student wspiera i świadczy pomoc nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy. Skutecznie współdziała z opiekunem praktyk zawodowych oraz nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.	K_K07
Forma i typy zajęć:	Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacji, dyskusjach panelowych, analizach i prowadzą wybrane formy zajęć logopedycznych oraz moduły zajęć logopedycznych w placówkach szkolnych wybranych przez uczelnianego opiekuna praktyk. Podczas praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja zajęć logopedycznych, planowanie terapii logopedycznej, opracowanie konspektów zajęć logopedycznych, studium przypadku, prowadzenie zajęć logopedycznych oraz krytyczna analiza prowadzonych zajęć podczas dyskusji panelowych.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie procesu kształcenia. 2. Podstawowa wiedza z fonetyki i fonologii, z klasyfikacji zaburzeń mowy, rozwoju języka dziecka, wczesnej interwencji logopedycznej, opóźnionego rozwoju mowy oraz medycznych podstaw logopedii. 		
Treści modułu kształcenia:		
<p>I. Obserwacja.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Obserwacja zajęć grupowych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka. 2. Obserwacja zajęć indywidualnych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka. 3. Obserwacja konsultacji z rodzicami / opiekunami. <p>II. Analiza.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Analiza przypadku dziecka z wybraną wadą wymowy (dyslalia, alalia) – studium przypadku. 2. Opracowanie 15 konspektów odtwórczych z obserwowanych zajęć. 3. Opracowanie 10 konspektów twórczych zajęć prowadzonych w przedszkolu. <p>III. Prowadzenie zajęć.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie zajęć grupowych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka – minimum 10. 2. Prowadzenie zajęć indywidualnych mających na celu profilaktykę i stymulację rozwoju komunikacji i języka – minimum 5. 3. Udział w konsultacji z rodzicami i opiekunami. 4. Zgromadzenie materiału do diagnozy logopedycznej w zakresie dyslalii i alalii. 5. Przygotowanie opinii logopedycznej. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., 2000, <i>Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego. Droga nabywania systemu językowego przez dzieci niesłyszące w wieku poniemowlęcym i przedszkolnym</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej. 2. Bekus-Richane M., 2015, <i>Jak zachęcić 2-latkę do mówienia. Logopedyczny poradnik dla rodziców</i>, Kraków: Impuls. 3. Demel G., 1996, <i>Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola</i>, Warszawa: WSiP. 		

4. Sprawka R., Graban J., 2009, *Logopedyczne zabawy grupowe dla dzieci od 4 do 7 lat*, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia.
5. Stecko E., 1996, *Zaburzenia mowy dzieci – wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne*, Warszawa: Wydawnictwo UW.

Literatura dodatkowa:

1. Emiluta-Roza D., 2006, *Wspomaganie rozwoju mowy dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej.
2. Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka ciągła odbywa się w wybranej przez studenta placówce przedszkolnej pod kierunkiem opiekuna praktyk mianowanego przez dyrektora placówki, zgodnie z zasadami sformułowanymi w sylabusie i Regulaminie praktyk. Student ma prawo do konsultacji z uczelnianym opiekunem praktyk. Uczelniany opiekun praktyk ma obowiązek udzielić studentowi pomocy w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją praktyki oraz ma obowiązek kontrolowania procesu realizacji praktyki. W ramach praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja, planowanie zajęć logopedycznych (opracowanie konspektów zajęć logopedycznych – 15 odtwórczych, 10 twórczych) oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5), której dokonuje opiekun praktyk z ramienia przedszkola. Podstawą sprawdzenia realizacji efektów kształcenia jest ocena dziennika praktyk prowadzonego przez studenta i ocenionego przez uczelnianego opiekuna praktyk (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia praktyki jest pozytywna ocena praktyki dokonana przez opiekuna praktyki z ramienia placówki (ocena 3-5). Ostateczna ocena za praktykę jest średnią oceny opiekuna praktyk z ramienia placówki i uczelnianego opiekuna praktyk, który ocenia przedstawiony przez studenta dziennik realizacji praktyki (skala ocen 2-5).

Poprawy: brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
-----------	---------------------

Liczba godzin praktyk	40 godz.
------------------------------	----------

Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków	8 godz.
--	---------

Udział w konsultacjach	2 godz.
------------------------	---------

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
---	-----------------

Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS
---------------------------------	---------------